

عنوان مقاله:

طراحی مجتمع بین راهی با معماری زمینه گرا جهت افزایش حس مکان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری و شهرسازی طراحی پایدار و فراگیر برای همگان (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علیرضا افشون - مدرس موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی دانا واحد یاسوج، یاسوج، ایران

فاطمه کشاورزی - دانشجوی کارشناسی ارشد، موسسه آموزش عالی دانا، یاسوج، ایران

خلاصه مقاله:

راه های زمینی جز مسیر های پر استفاده در حمل و نقل می باشد راه ها نقش بسیار پررنگی در صنعت حمل و نقل دارند زمانی که با کمترین آسیب رسانی بیشترین خدمات رسانی را داشته باشند برای مسافران عملکرد خوبی خواهد داشت ، مجتمع بین راهی با رویکردهای مختلف در جاده ها نقش بسیار مهمی در صنعت حمل و نقل دارد جاده و راه باید بهترین خدمات دهی را داشته باشد یکی از عوامل پر کاربرد در جاده ها ایجاد مجتمع بین راهی می باشد و گردشگری منبعی برای رفع نیاز های مردمی و ایجاد درآمد و اشتغال است و باعث توسعه اجتماعی و اقتصادی می شود. هدف از این پژوهش تطابق دادن معماری زمینه گرا و ایجاد حس مکان در طراحی مجتمع بین راهی ، دستیابی به معماری زمینه گرا برای رونق گردشگری یک مجتمع تفریحی گردشگری می باشد. حس مکان و زمینه گرایی باعث ارتباط درونی شخص با محیط میشود و احساسات فرد با محیط پیوند می خورد که این احساسات باعث تبدیل فضا به خصوصیات حسی می شود و باعث ایجاد راحتی در مکان می شود. روش تحقیق بصورت تحلیلی توصیفی بوده و جنبه کاربردی دارد براساس مطالعات کتابخانه ای و مطالعه اسناد و مدارک. تا با استفاده از این روش بتوانیم راهکار های مناسبی را برای طراحی با کیفیت ایجاد کنیم نتایج حاصل از رضایت مندی و ایجاد حس کیفیت بوده است . و برای طراحی استاندارد و با کیفیت از معماری زمینه گرا با رویکرد افزایش حس مکان در قالب طراحی پیشنهاد می شود.

کلمات کلیدی:

مجتمع بین راهی ، معماری زمینه گرا، حس مکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1629073>

